

[Hans Nielsen.]

den Anvisning, her er givet af Trafikministeriet, i større Udstrækning, vilde man paa en praktisk Maade bidrage til at skaffe ledige Hænder Beskæftigelse, og det er dog til syvende og sidst mere værd end lange principielle Debatter om dette Spørgsmaal.

Jeg ved, at der fra Regeringens og fra de forskellige Ministres Side er vist stort Hensyn overfor alle danske Erhverv, som Ministeriet kommer i Berøring med, og jeg tror ikke, der er nogen Utilfredshed i saa Henseende. Ogsaa med Hensyn til Støtte for Eksportvirksomheder synes jeg, man fra Regeringens Side er optraadt paa en saadan Maade, at det fortjener Anerkendelse ved denne Lejlighed. Det var allerede den 3. Juni 1929, altsaa kort efter at Ministeriet var tiltraadt, at Ministeriet nedsatte Markedskommissionen. Det forekommer mig, at Regeringen saa rigtigt ved denne Lejlighed. Ganske vist var Arbejdsforholdene paa dette Tidspunkt ret gode her i Landet, men den, som tænker frem i Tiden og handler med Fremsyn, ved ogsaa, at hvis man vil erobre Markeder ude i Verden og tilkæmpe sig Bestillinger i Konkurrencen med andre Lande, sker det som Regel ikke fra Dag til Dag, saa lidt som nye Virksomheder kan gro op fra Dag til Dag. Sligt maa forberedes omhyggeligt paa mange forskellige Maader, og det saa altsaa Regeringen og foreslog Nedsættelsen af denne Markedskommission.

Jeg skal nu ikke fortabe mig i denne Kommissions Arbejde, den højtærede Statsminister har jo dvælet derved, men jeg vil dog gerne her gøre opmærksom paa, at naar Regeringen gjorde dette Skridt og nedsatte denne Kommission, var det, fordi den saa rigtigt paa Situationen, medens det ærede Medlem Hr. Christas Møller saa fuldstændig forkert paa de økonomiske Forhold paa samme Tidspunkt. Det ærede Medlem erklærede paa denne Tid, at Forholdene var trukket i Lave her i Verden, Perioden 1919—29 var afsluttet og en ny økonomisk Periode begyndt. Og han fortsatte: De vældige Krisetider og de vældige Forandringer i Samfundsøkonomien er Historie.

Se, det ærede Medlem var altsaa ganske ligegyldig overfor det Spørgsmaal, som Regeringen rejste ved denne Lejlighed; han optraadte den Gang baade som Profet og Historiker, og det Forsøg, han gjorde i saa Henseende, er efter min Opfattelse mislykkedes. Thi de senere Tidens Begivenheder har vist, at de vældige Krisetider og de vældige Forandringer i Samfundsøkonomien er ikke Historie, de er desværre paa adskillige

Omraader i Færd med at blive Virkelighed, og gaar vi uden for vort Lands Grænser, er de jo en frygtelig Virkelighed og ikke Historie.

Ministereren har allerede dvælet ved adskillige Resultater af denne Markedskommissions Virksomhed, og jeg vil, da den højtærede Minister ikke berørte to Forslag, der kommer til Behandling i denne Samling, ganske kort omtale dem. Det er to Forslag, der vedrører Finansieringen af Fiskeriet. Det er beklageligt, at vi her i Danmark kun har 18 000 Mennesker, der ernærer sig af Fiskeri. Vi ligger saa at sige paa det bekvemeste Sted for Fiskeriet, som findes i Europa; vi har fiskerige Have omkring vort Land, og der er gode Muligheder for, at mange flere end de 18 000, der nu er Fiskere, kunde ernære sig derved.

Vi ser da ogsaa, at vort Land med sine 3½ Million Indbyggere kun har halvt saa stor Fiskeeksport som f. Eks. to saa smaa Lande som Færøerne og Island tilsammen, og et Land som Tyskland eksporterer 12 Gange saa meget Fisk som Danmark. Der er altsaa meget store Muligheder for en Udvikling, hvorved der kan skaffes Beskæftigelse og Brød til mange flere Tusinde end dem, der nu ernærer sig ved Fiskeri.

Det har hidtil været forbundet med store Vanskeligheder at finansiere en Udvidelse af Fiskeriet, jeg tror, at den højtærede Ministers to Forslag vil lette den Udvikling. Der er mange Planer fremme fra dansk Side om at skabe et Storfiskeri, men det støder alt sammen paa Vanskelighederne ved at skaffe de fornødne Midler til Veje, og det er jo ogsaa en Kendsgerning, at der i mange Tilfælde er gjort dyrekrøbte Erfaringer af Folk, der har udrustet Ekspeditioner og gjort Forsøg med større Fiskeri. Men i de senere Aar har man set, hvorledes Nordmændene har udrustet Ekspeditioner, der fisker i Farvande, som hører under Danmark, hvorved de beskæftiger mange Hundrede Mennesker, saaledes at der i alle Tilfælde skaffes Brød til disse Folk, og hvorfor skulde vi da ikke ogsaa være i Stand til at gøre det.

For blot at nævne et enkelt Eksempel paa, hvor vanskeligt det er at skaffe Midler, naar det gælder nye Virksomheder indenfor Fiskeri og Fiskeindustri, vil jeg henvise til alle de Besværligheder, man har haft blot med at faa etableret den nye Fiskekonservesfabrik i Skagen. Efter et mislykket Forsøg maatte man løbe fra den ene til den anden for at skaffe Penge, og først da Staten traadte til med et Beløb af 100 000 Kr., lykkedes det at faa denne Fabrik etableret. I Dag